

Ymbra scientie nō vera sciētia cū obumbrēt mētes ho-
minū. Itē metrica descriptio doloris nō sanat dolorē s̄
magis auget. qz cōsideratio miserie ē puocatiua tristicie.
Unusquisqz aut cū diligētia cōsiderat qd scribere vult.
Itē metrica descriptio dicit eē dulce venenū. qz placet
z nocet. rōne metri placet. sed propter recordationē do-
lori nocet. Itē

affect⁹ ē vehe-
mēs animi pas-
sio animū tor-
quēs. rēz iu-
diciū rōnis im-
pediēs. Et sunt
quatuor affectus
animi. gaudiū:
dolor: spes z tu-
mor: qz dicuntur
ifructuose spi-
ne. qz suffocant
segetē rōnis. q̄
est sciētia z vir-
tus. Item licet

At ego cui⁹ acies lacrimis mer-
sa caligarat: vt nec dioscere pos-
sez: quenā hec esset mulier tam
iperiose auctoritatis: obstupui:
visuqz in terram defixo quid-
nam deinceps esset actura expe-
ctare tacitus cepi. ¶ Cum illa
propius accedens in extrema
lectuli mei parte cōsedit: meū-
qz intuens vultum luctu gra-

de omni errore dolēdū sit. poti⁹ tñ de errore sapientis q̄
insipientis. nā error sapientis alios exemplo corripit. error
aut insipientis nō. qz ab insipiente nō trahit exemplū. ppter
qd dixit salustius. Omnia mala exēpla a reb⁹ bonis or-
ta sunt. Ergo dicit phia. magis eēt dolēdū de errore Bo-
ety q̄ alteri⁹ prophanū. ¶ Itē fm̄ Duguitiōnē pbanum
idē est qd tēplū. Inde pphan⁹. i. sacrileg⁹ q̄si pcul a pba-
no. i. a tēplo. Prophanū etiā dicit q̄quid nō ē sacru. vn-
de oēs laici z illiterati dicūt pphanū q̄si procul a phano
sapientie. ¶ Itē fm̄ Duguitiōnē opa ope est sedulitas in
rebus agēdis. Opa aut phie ē intentio vel labor ad ali-
quid phicū addiscēdū. Itē eleys est ciuitas grece in qua
studuit Aristotel. vnde studia sua dicūt eleatica. Acha-
demia aut fuit ciuitas vel villa in q̄ studuit plato. vnde
studia sua dicūt achademica. vtriusqz aut studys Boeti⁹
fuit enutrit⁹. ¶ Itē phia musas appellat syrenes. sic eiz
syrenes dulcedine cāt⁹ attrahūt naues piclitādo eas. sic
muse delectatiōe metri alliciūt hoies vl mētes hoīuz z
rōnez aliquo affectu submergūt z obscurāt. ¶ Item qz
vna phia cūctū musaz expulit signat qz vn⁹ sapiēs sua
vtute z spia ifinitos errores stultorum extinguit.

¶ At ego cui⁹ acies. Dic Boeti⁹ ostendit quō obstupuit
de actu phie. dicēs. At ego Boeti⁹ cui⁹ acies. i. visio mer-
sa lacrimis caligarat. i. obscura fuerat. vt nec possē dino-
scere. i. inuestigare. quenā. i. que eēt hec mulier tā impiose
autozitatatis. i. potētie. ego obstupui. i. mirat⁹ fui z defixo
.i. inclinato. visu i terrā. tacit⁹ cepi expectare. qdnā dein-
cēps. i. n̄r eēt actura circa me. ¶ Notādū qz Boet⁹ do-
luit de amissioe rez tpaliū. ei⁹ acies. i. rō z intellect⁹ cali-
garat. ita qz nō potuit cogscere phiaz. ¶ Nota qz lz Bo-
eti⁹ d actu phie ostupuit. tñ tacit⁹ expectauit qd deiceps
facere vellet p̄ h̄ inuēs se eē talē qz solationem accipet qz
enī refutāt alios audire. nec audita rōne acquiescūt ta-
les sibi ipsos obstaculū solatōis faciunt.

¶ Tū illa rē. Dic Bo. ostendit quō phia sibi appropinquās
statū ei⁹ deplāxit. dicēs. Tū illa phia accedēs ppi⁹ cōse-
dit i extrema pte lectuli. i. cordis mei. z itūēs meū vultū
grauē. i. grauātū luctu. atqz deiectū. i. inclinātū. i. humū. i.
i terrā. meroze. i. tristicia. p̄questa ē his vsib⁹ seq̄ntib⁹ de-
pturbatiōe n̄re mētis. ¶ Nota qz phia d̄r sedisse i extre-
ma pte lectuli. i. cordis Boety. Nā cū eēt i tristicia z do-
leret pp̄ amissionē rez tpaliū p̄z vl̄ nihil sapie hēbat. z

qz tota cura ei⁹ erat circa terrā amissa. iō d̄r hūisse vul-
tuz meroze diectū i humū. ¶ Metz scōz pmi libri.

Eu q̄ precipiti mersa pfūdo. Dic icipit metz se,
b cū dū hui⁹ pmi. qd vocat metz dactilicū a pede
pd̄nante. z d̄r thetrametz a numero pedū. a the-
tra qd ē quatuor. qz quatuor pedes p̄tinet z d̄r p̄catalecticū

uē atqz i humū meroze delectū:
bis versibus de nostre mentis
perturbatione conquesta est.

¶ Metz scōz pmi lib.
b Eu q̄ precipiti mersa
profundo

Abēs hebet z pp̄ria luce relicta
Tendit i externas ire tenebras:
Terrenis quotiēs flatib⁹ acta
Crescit i immensū noxia cura.

pp̄ syllabā abū
datē post duos
pedes i medio
vsus. Verbigra
p̄rim⁹ pes est.
Deu q̄. scōz p̄-
cipi. s̄z syllaba
ti hui⁹ nois p̄ci-
piti sup̄habun-
dat. terti⁹ pes ē
mersa p. q̄rtus
fūdo. filr est in
alyf. In h̄ ergo
metro. phia de-
plangit statum
Boety dolen-

do de perturbatione sue mentis. z facit duo. primo vni-
uersaliter philosophia deplangit perturbationem men-
tis hominum. secundo specialiter conuertit planctum
suum super Boetium ibi. Dic quondam. p̄rimo dicit.
Deu q̄. i. quantum. mens hominum hebet. i. obscurat.
mersa precipiti profundo. i. cura rerum temporalium q̄
precipitat hominem. z talis mens relicta propria luce. i.
contēplatione. tendit. idest laborat. ire i tenebras exter-
nas. i. i gr̄tias exteriores. h̄ at̄ p̄tigit hoī. q̄tiens supple-
mēs acta. i. agitata. terrenis flatib⁹. i. p̄speritatibus vel
euētibus. cura. idest sollicitudo rez temporalium. noxia
idest nociua. crescit in immensum. idest supra modum.

¶ Nota qz in nobis est duplex virtus rationalis z sen-
sualis. sensus autem semper aduersatur rationi. quia ca-
ro concupiscit aduersus spiritum. z spirit⁹ aduersus car-
nem. cum autem sensualitas vincit rationem. tunc ho-
mo est in malo statu regiminis. z effici⁹ bestialis. Unde
Albertus super tertio de anima dicit. Turpe est nobis
abycere regimen superioris z induere regimen inferioris
virtutis quod nobis commune est cum bestys. Ideo
scribitur. 3. ethicozum. in antiqua translatione valde co-
nandum z laborandum est nobis. vt virtus nostra con-
cupiscibilis subiecta sit rationi quemadmodum enīz pu-
eri peruerse viuunt si nō a suis pedagogis fuerit coacti
ad recte viuendū. sic appetitus sensualis ducit nos ad
insolentiaz. nisi regula rationis fuerit coartatus. plures
autem homines sequuntur sensualitatem q̄z rationem.
isudantes bonis exterioribus z delectationibus sensua-
libus per que impediuntur in speculatione z cognitione
summi boni. ¶ Ideo philosophia hoc deplangens dicit
in metro. Deu q̄ precipiti. ¶ Item cum anima ingerit
se curis rerum temporalium profunde precipitatur z
hebet. quia a cognitione rerum z sui creatoris destitui-
tur z destituta cadit in tenebras externas. idest in igno-
rantias exteriores. Ubi nota qz duplex est ignorantia
quedam naturalis que est in iuuenibus z decrepitis. z
vocatur ignorantia interna. quia ex naturali defectu cō-
tingit. Alia est ignorantia que causatur ex negligentia
hominis quando sollicitatur circa exteriora. z talis dici-
tur externa. qz ē ex n̄as. de q̄ d̄r qz oēs hoies n̄aliter scire
desiderant. p̄ria ignorantia cū sit naturalis nō ē viciosa.
quia turpes a natura nemo increpat neqz bonos laudat.